

SUOMALAISIA SÄVELMIÄ

Maamme

Vårt land

J.L. Runeberg (1804-77) kirjoitti runon *Vårt land* v. 1846 ja laati itsekin siihen ansiokkaan sävelmän. Fredrik Pacius (1809-91) sävelsi sen kuitenkin uudelleen muutamaa päivää ennen laulun innostavaa ensiesitystä ylioppilaiden kukanpäiväjuhlassa Kumpulana niityllä 13. 5. 1848. Siitä alkoi laulun jatkuva nousu Suomen kansallislauluksi saakka. Tunnetuin suomennos on Paavo Cajanderin 1880-90 lukujen vaihteesta.

FREDRIK PACIUS

Help. sov. E. M.

Maestoso

Oi maamme, Suo - mi, syn-nyin-maa, soi, sa - na kul-tai - nen!
Vårt land, vårt land, vårt fos-ter - land, ljud högt, o dy-ra ord!

A E A A₃ D A₅ E7 A

Ei laak-so-a, ei kukkulaa, ei vet-tä, ran-taa rakkaampaa kuin
Ej lyfts en höjd mot himlens rand, ej sänks en dal, ej sköljs en strand, mer

E A D A E A D A (-)

ko - ti-maa tää poh-joi - nen, maa kal - lis i - si - en.
äls-kad än vår bygd i nord, än vå - ra fä - ders jord.

(-) E A A₃ D A₅ E7 A

2. Sun kukoistukses kuorestaan
 kerrankin puhkeaa;
 viel' lempemme saa nousemaan
 sun toivos, riemus loistossaan,
 ja kerran laulus, synnyinmaa,
 korkeemman kaiun saa.

Suom. Paavo Cajander

2. *Din blomning, sluten än i knopp,
 skall mogna ur sitt tvång;
 se, ur vår kärlek skall gå opp
 ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
 och högre klinga skall en gång
 vår fosterländska sång.*

J. L. Runeberg